

Wat het betekent christen en missionaris te zijn.

Vorige reflecties – neem er uit wat aankomt.

1. Mijn grote aantrekking voor India was **het mystieke**, een ervaring van het transcendente, een verbondenheid met God, de geschiedenis van mensen en het universum.

De ervaring was dikwijls aarzelend, zoekend, angstig en onzeker soms. Ik wilde oprecht een persoonlijk geloof opbouwen verbonden met anderen en in gemeenschap maar gebaseerd op ervaring, de realiteit, tekenen van de tijd en een reflectie en regelmatige evaluatie. De "terugblik op het leven" van bewust zijn, reflectie en actie met evaluatie groeide daarin uit als een normale levenshouding.

Het werd een proces - **een weg** van bewustwording, bewust van wat gebeurt in het gebeuren, een reflectie daarop -zoekend naar waarden, zingeving, en waar mogelijk een actie. Zo kwam ik meer en meer God op het spoor, aanwezig in de realiteit, in de mensheid, meelijdend in de diepe pijn en onmacht van de armen. Het werd de ervaring van energie en krachtlijnen, een aanwezig zijn met een bereidheid, in woorden en daden voortdurend bidden, verbonden met anderen en de Andere, eindeloos. Het is voortdurend "hier en nu" een loslaten in grote vrijheid en bereidheid. Deze vrijheid is een vrijheid in daden, deze stilte een stilte onder mensen, midden rumoer en onrust.

Het is in alle eenvoud de kracht vinden om Ja te zeggen aan het appel van mensen in nood, vervuld van een kracht die me overstijgt en waarin ik zelf ook een diep "fulfilment" vind. Gewoon een instrument mogen zijn dat liefde laat doorstromen. Door de vraag van mensen wordt het een "Ja" aan God.

Die Ja duidde naar het doel in mijn leven en gaf enorme zingeving aan mijn leven. Stilaan ontdekte ik wat het wil zeggen "niet om te zien"

2. **Ten volle moge leven** is de vreugde en het recht voor ieder mens,

Het is God's droom voor ieder van ons en de opgave het voor mekaar mogelijk te maken. Dat is een fantastische uitdaging maar een boeiend doel in het leven. Dat is ook evangelie.

- de exodus geeft ook een richting "set my people free". Voor mij werden de domestic workers "Mijn volk" en de boodschap - waardigheid, vrijheid en volle leven.
- die zelfde boodschap vond ik zo dikwijls in de evangelieën; John 5.... "Sta op en ga"

Het gaf me stilaan ook zekerheid en een diepe rust; "houd u rustig in de Heer, zit niet te piekeren..." ps 37,7-8. en zovele andere teksten.

Zelfs het risico factor vond zijn eigen plaats. Maria Magdalena vertrok terwijl het nog donker was, dat is ook de realiteit "op de weg" er zijn geen modellen om na te bootsen, er is geen vanzelfsprekende zekerheid, alleen vertrouwen.

De weg moest nog gebaad worden, de richting was wel duidelijk maar de onzekerheid soms even sterk. Het was een mengsel van toewijding aan het werk, zeker dat er een weg moest zijn, maar onzeker over mezelf en gevoelig voor kritiek, en met de verzekering van anderen dat het toch niet kon lukken. Het was een luisteren, in geloof en vertrouwen, de weg vinden samen met anderen en onder een **Wondere Aanwezige** leiding. Heel dikwijls was

het een wachten in bereidheid en handelen als de vraag en mogelijkheid op de weg kwam, **alsof de weg ons zocht, niet wij de weg.**

3. Ik vind **relaties** zo belangrijk.

Zelf heb ik de nood aan gemeenschap, wil me daar voor inzetten en reken er ook op. Ik blijf dankbaar voor de verschillende gemeenschappen ; familie, congregatie, gans de beweging, vriendschap, ons dorp en parochie.... die me dragen en me helpen in risicos te nemen.

Het is en blijft een betrokkenheid bij de wereld en andere mensen

Het is "je inlaten met " of "inzetten voor " een bepaalde situatie. Je kunt dan niet veilig vanaf de zijlijn toekijken, je zet jezelf als persoon op het spel. Men loopt risico's als men zich engageert, Men moet het ijs op. ook al kan het breken. Dat is risico nemen. Wij vinden dit engagement bij velen: de Damiaan actie, Artsen zonder grenzen,.... Journalisten en kunstenaars, maar ook bij zeer veel vrouwen in gezinnen en buurten in kleinschalige initiatieven, initiatieven zoals vriendendienst = vriendschappelijk contact met psychiatrische patiënten, kom op tegen kanker.....

Het is een aankloppen bij mezelf ... eens we die ander toelaten dwingt het tot een duidelijke keuze. Durf ik de verantwoordelijkheid te dragen voor deze gekwetste mens – kind of groep? Dan begint de zoektocht omdat je wil weten waar het allemaal om draait, ook om je zelf te verbieden weg te zakken in onverschilligheid en cynisme. Soms gebeuren er dan wonderen van goedheid, van leven, van licht.

Solidariteit en collective solidariteit is en blijft de kracht van de armen. Ik reken er op. En in een wereld van globalisering moet ook solidariteit zich globaliseren.

4. Geloof ik in de **goedheid van mensen**

Ik ervaar het in grote en kleine dingen. En zoals Gandhi zei ;" Verlies uw geloof niet in de mensheid. De mensheid is een oceaan. Als enkele druppels in de oceaan vuil zijn, is de oceaan nog niet bevuild." Het is aanmoedigend te ervaren dat veel mensen en vrienden een grote behoefte voelen aan verbondenheid en een sterke energie tot overgave en engagement, zij willen horen bij En geloven in Ik wordt overspoeld met vragen wat kunnen we doen ?, waarmee kunnen we helpen ?,

En meer dan ooit besef ik dat ik alleen maar instrument was voor Haar/Hem die door ons iets toevoegde aan het geheel."Onmerkbaar worden onze vingers zo geleid dat er een patroon ontstaat als de draad in het weefsel geslagen wordt. Iemand legde de spoel in je handen. Iemand had de draden geordend" (Merkstenen 110 - Hammarskjold D).

5. En ik geloof en droom verder

Ik denk dat elke mens recht heeft op een droom. Ook onze wereld heeft een droom nodig. Dorothee Sölle zei ook : " Als het visioen verdwijnt, verwildert het volk". Het is ook een kwestie van geloven. Geloven betekent oorspronkelijk 'vertrouwen geven'. Geloof en liefde zijn stam- en geestesverwante woorden. In het Engels is dat nog hoorbaarder : "I believe, so I love".

En in het Hindi = Sanskrit komen we van priya naar peace. Een grote liefde is een groot geloof, een grote opluchting, nieuw leven is mogelijk, als of je uit een ballingschap bevrijd bent en zo is het ook. De uitdaging voor ieder van ons is en blijft die droom van Liefde en Leven voor allen waar te maken, en daarom moeten we kiezen voor een radicale andere weg. Dat is mijn diep geloof.

Ik geloof niet langer in blind noodlot en stom toeval, in afgoden en machten, de markt en de beurs.

Ik geloof niet langer meer dat deze wereld vol uitbuiting, vernedering en pijn de enig mogelijke wereld is

Ik geloof niet meer dat ook maar iets in deze wereld natuurnoodzakelijk is, zoals kindersterfte, aids, kinderslavernij, het bittere onrecht van de armoede en als gevolg daarvan, het bittere geweld.

Ik geloof dat waar mensen het opnemen voor de zwakken, we een beetje Gods wereld bereiken

Ik geloof dat waar we samen strijden voor rechtvaardigheid en menswaardigheid voor allen, we samen groeien tot een menselijke wereld van vrede en vreugde

Ik geloof dat wij de wereld dagelijks mee scheppen. Ik wil me samen met heel velen inzetten voor een betere wereld, maar dan stukje bij beetje, dag na dag.

Als mens, als vrouw, als christen voel ik me aangesproken maar ook diep gelukkig. Ik ben blij mij te kunnen inzetten, samen met een hele beweging van sterke vrouwen, meisjes en creatieve kinderen, voor een wereld met een geglobaliseerde solidariteit zodat ieder mens en kind waardig en menselijk kan leven

De situaties van onrecht wijzigen zich moeizaam, ondanks mensenrechten verklaringen, ondanks millennium doelstellingen omdat wat deze mensen meemaken gebeurt in de beslotenheid van de privatesfeer, die veelal ontsnapt aan overheidsregelgeving. En omdat publieke, civiele en politieke rechten in de rangorde van mensenrechten vaak sterker gewaardeerd worden dan economische, sociale en culturele rechten, verbonden met de privatesfeer